

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. София, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **11262** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт, пълномощник на директора на Агенция „Митници“, против Решение № 20183743/10.09.2021 г., постановено по НАХД № 16913/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 16^{-ти} състав, с което е отменено издаденото от началника на Митница Столична (понастоящем – ТД „Югозападна“) **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 153/2018**, от 30.07.2018 г. С постановлението, на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 674,36 лева, на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, представляваща 100 % от размера на публично държавно вземане (мито – 561, 97 лв. и ДДС – 112, 39 лв.), във връзка с митническа декларация с МРН № 17BG005807H0143542/13.07.2017 г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното въззивно решение, като неправилно. В съдебно заседание касаторът, посредством юрисконсулт поддържа жалбата и искането за отмяна на решението, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не е представляван. С писмен отговор е заявено оспорване на касационната жалба, като са изложени и твърдения за „други пороци на наказателното постановление, които Съдът не е намерил за осъществили се“.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С Наказателно постановление № 153/2018, от 30.07.2018 г. началникът на Митница Столична е наложил имуществена санкция за това, че в подадена на 13.07.2017 г. в Митническо бюро С.-запад митническа декларация с МРН № 17BG005807H0143542/13.07.2017 г. за поставяне на стоки под митнически режим „едновременно допускане за свободно обръщение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС“ [фирма] е декларирало стока: „разклонители /различни модели и размери/ по приложен опис – 17 820 броя, с код по Т. 8536 90 95 99, на който съответства ставка за мито 1,7 %, според Митническата тарифа на ЕС. Наказващият административен орган е приел, че коректният код по Т., по който следва да бъде класифицирана стоката е 854442 90 90, със съответната ставка за мито, в размер на 3,3 %. С това деяние дружеството е избегнало частично заплащането на мито и частично ДДС, в общ размер на 674,36 лева, и така е осъществило от обективна страна състава на административното нарушение „митническа измама“, по смисъла на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

Съставът на районния, като е приключил съдебното следствие на 11.12.2019 г. е постановил процесното решение една година и девет месеца по – късно - на 10.09.2021 г. С решението е приел, че АУАН и наказателното постановление са процесуално редовни, предвид установените със ЗАНН правила, а проверената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка „изцяло кореспондира с изложената в наказателното постановление“. Правните изводи за отмяна на наказателното постановление са дефинирани от въззивния съд така: „от доказателствата не може да се установи по безспорен начин, че именно дружеството е извършило нарушението; вместо да извърши задълбочен анализ на вида и предназначението на внесените стоки, АНО е приел за правилно констатираното от инспекторите при извършването на последващата проверка; дори да се приеме, че тарифирането е неправилно, АНО е имал възможност да коригира дължимата сума... и да укаже внасяне на допълнително мито и ДДС“. За Съда (както сам е декларирал) е останало неясно, „поради какви съображения митническите органи са приели, че трябва да бъде определено ново тарифни класиране на стоките, при което митото за тях се променя от 1, 7 % на 3,3 %...“.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

Проверено и доказано е след проведеното съдебно следствие, че на посочената в НП дата и място е подадена процесната митническа декларация, с която за описаните подробно по вид и количество стоки е декларирана ставка на дължимо мито, по – малка от ставката, определена с Митническата тарифа за тези изделия. В обстоятелствената част на НП изключително подробно и ясно е обосновано (с цитиране на правни норми), защо стоките следва да бъдат класифицирани с код

854442 90 90, за който съответната ставка за мито е в размер на 3,3 %. В тази връзка наказващият административен орган е извършил „задълбочен анализ“, като е изложил подробни мотиви.

Според Регламент (ЕС) № 727/2010 на Комисията, от 06.08. 2010 г., относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура, при електрическия разклонител функциите, изпълнявани от прекъсвача и стопяемия предпазител са второстепенни, тъй като основната функция на продукта е да подава електроенергия чрез кабел, снабден с части за свързване. Поради това класирането в позиция 8536 (както е сторило дружеството) се изключва и продуктът следва да бъде класиран в код по КН 8544 42 90, като „други електрически проводници, снабдени с части за свързване“. От страна на санкционираното дружество не е поискана обвързваща тарифна информация. Административното нарушение е извършено формално и представлява опит за частично избягване плащането на митните сборове и на ДДС. В делото на СРС се съдържат писмени доказателства, включително Решение № РЗМ-5800-108/32-69808/2018 г., от 08.03.2018 г. (л. 41) на началника на Митница Столична, обосноваващи този извод. Видно е от това решение, за което няма данни да е било оспорено от [фирма], че последващи проверки са констатирани неправилно тарифно класиране от същото дружество, по общо 29 митнически декларации, включващи и процесната, с МРН № 17BG005807H0143542/13.07.2017 г. Именно с това решение митническият орган е мотивирал отново и становище, относно коректния тарифен код за внос на „разклонители /различни модели и размери“. Митническото решение изобщо не е съобразено и обсъдено от състава на районния съд. За митническа измама се наказва лице, което избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи (чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ). Определяща в случая е митническата стойност на внасяните стоки, съобразно разпоредбата на чл. 35 ЗМ, дефинирана като договорна стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за износ за Република България, коригирана съгласно чл. 38 от същия закон. С оглед на това санкционната норма е приложена правилно с НП № 153/2018, от 30.07.2018 г.

Нормата на чл. 34, ал. 1, изр. второ, предл. първо ЗАНН постановява, че не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на митническо нарушение. Критерият за преценяване момента на откриване на нарушителя е обективен. Това е моментът, в който оправомощените да образуват административнонаказателно производство митнически органи са констатирани наличието на данни за извършено административно нарушение. Тези данни са станали известни именно в хода на извършената проверка за последващ контрол, а не в по-ранен момент. С оглед на това, за момент на откриване на нарушителя, по смисъла на чл. 34, ал. 1, изр. второ ЗАНН следва да се приеме датата на приключване на проверката, посочена в самия доклад – 08.12.2017 г. АУАН № 16 е съставен на 01.02.2018 г., въз основа на Доклад № ВГ 005100/1/10, от 08.12.2017 г., обективиращ резултатите от извършената последваща проверка на дружеството, по реда на чл. 84а, ал. 1 ЗМ и съдържащ констатации, включително относно митническа декларация с МРН № 17BG005807H0143542/13.07.2017 г. АУАН № 16/01.02.2018 г. е съставен преди да изтече 3-месечният срок, считано от 08.12.2017 г. Датата на извършване на

нарушението е датата на регистриране на МРН № 17BG005807H0143542/13.07.2017 г., следователно е спазен и 2-годишният срок от извършване на нарушението.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на претенцията на касатора, за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20183743/10.09.2021 г. по НАХД № 16913/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 16^{-ти} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от началника на Митница Столична НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 153/2018, от 30.07.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: